

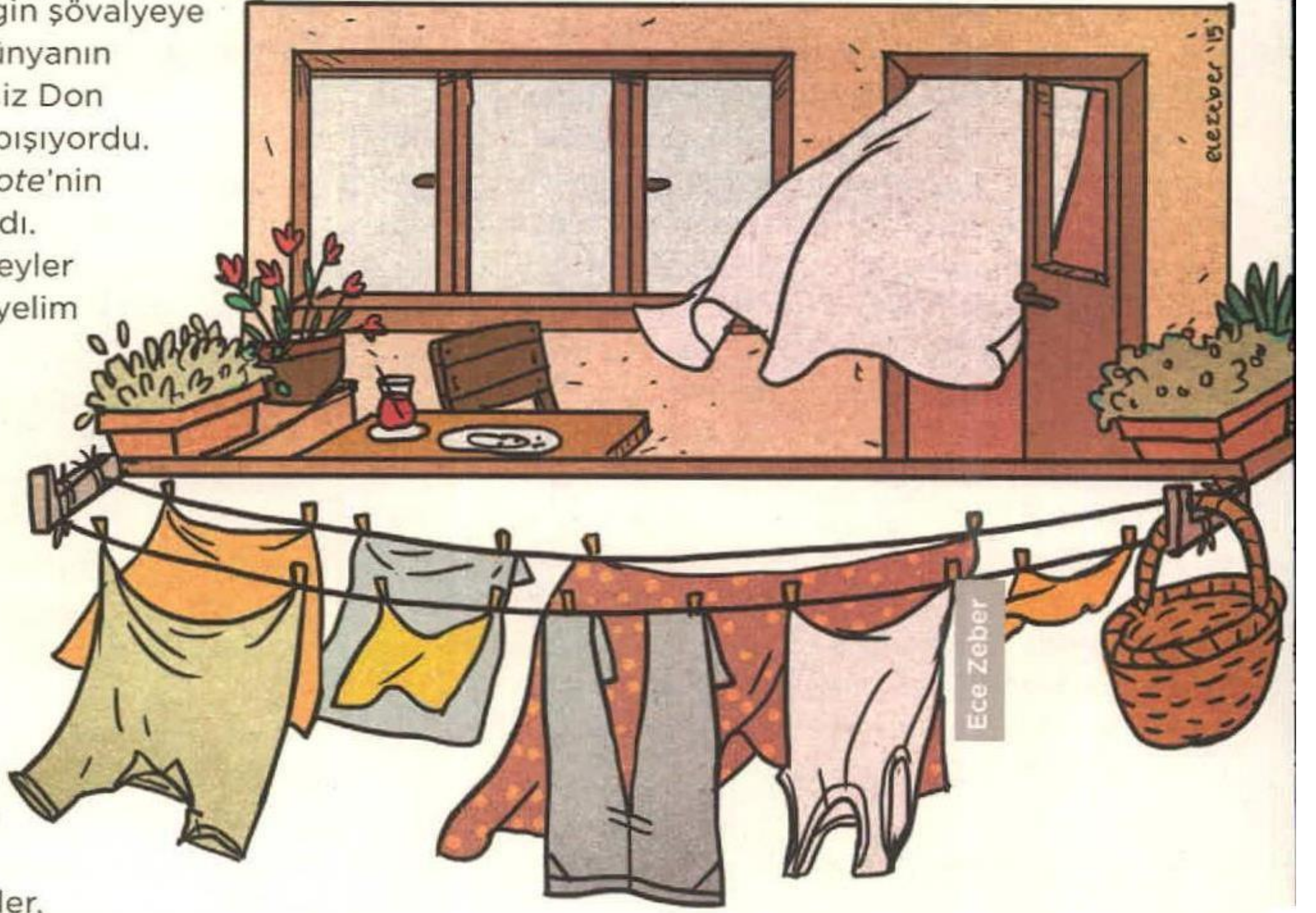
UMUDUN BAŞ EĞMEZ ŞÖVALYESİ

“Hem hikaye anlatıp hem de bir meseleye işaret etmeyi başarması, Ahmet Büke’yi günümüz Türk öyküsünde ayrıcalıklı bir yere koyuyor.

Dünyanın daha çok, pek çok gezgin şövalyeye ihtiyacı var. Çünkü daha güzel bir dünyanın mümkün olduğuna inanan şövalyemiz Don Quijote, o saadetli hayal uğruna çarpışıyordu. Sonra şövalyelik unutuldu, Don Quijote'nin bir parodi olduğuna inananlar çoğaldı. Yaşlı dünyamızın başına da pek iyi şeyler gelmedi. Yine de ümitsizliğe düşmeyelim ama dünyanın daha çok, pek gezgin şövalyeye ihtiyacı var. Bugünkü Türk öyküsünün hissesine de Ahmet Büke düştü, çok yaşasın!

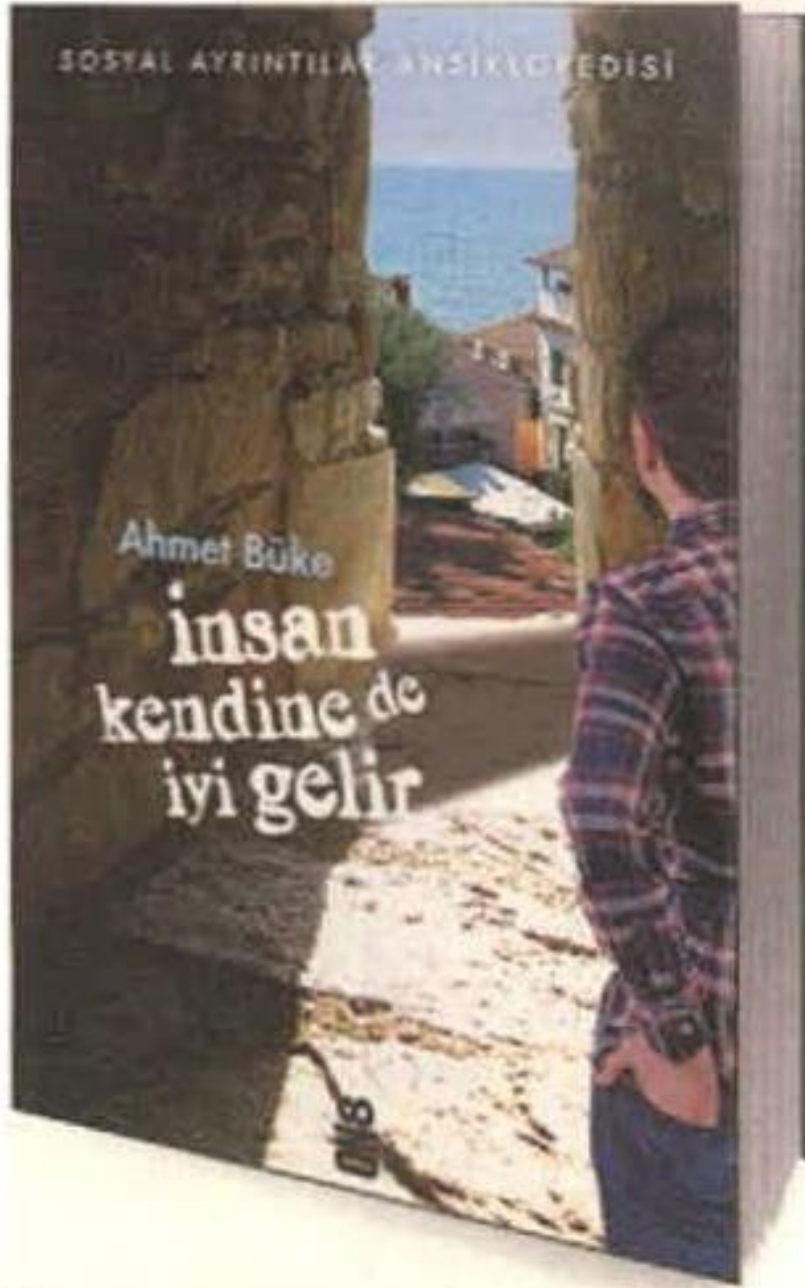
Don Quijote'den söz açıp Ahmet Büke'ye doğru yol almamız boşa değil. Büke'nin bir yıl boyunca her pazartesi yazdığı öyküler derlenip toparlanmış, daha önce okumadıklarımızla birleşerek İnsan Kendine de İyi Gelir'in kapakları arasındaki yerini almış. ON8 Blog'da "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi" başlığı altında yayımlanan kısa öyküler, 70'ler İzmir'inin bir mahallesinde geçiyor. Her mahalle gibi delileri, velileri, âşıkları, belalıları, dedikoduları, yardımlaşmaları var. Devletin akıl almaz akıllarını, aranan solcularını, kayıplarını da saymak gerek elbette. Tüm bu hikayeye rengini verense Ahmet Büke'nin amanvermez bir şövalye oluşu.

Don Quijote, kararlı bir ümitvarlıkla atıyordu adımlarını, Ahmet Büke de öykülerinde narin kanatlarını incitmeden uçuruyor umut kuşunu. Don Quijote artık safdilliğinden şüpheye düşürecek denli teslimiyetle davranıyordu, hatta bizimle ve dahi tüm dünyayla dalga geçip geçmediğinden emin olamıyorduk. Ahmet Büke de bu mirası arada bir büyülü gerçekliğe başvurarak, zaman zaman da ironiye yaslanarak tevarüs ediyor. Hatta gerçeğin büyülediği öykülerde, kırılma anlarında hikayenin karanlık tarafa değil de, naifliğe doğru meyletmesi öykülerin

belirleyici yanı olarak sahneye çıkıyor. Bir örnek verelim de meramımız anlaşılın: "Hakikatin Z. Hali" öyküsünde devlet, pek gizli arşivlere girip görmemesi gereken belgeleri gören farenin peşine düşer. Fareyse kaçıp kahramanımızın tel dolabına sığınır. Arap Hatçam Teyze ise çözümü bulur, fareyi korumasına alır, başka bir ölü fareyi devletin müşfik kucağına teslim eder. Sorguda ölenler, kaybolanlar gibi sert ve hassas bir meseleyi, bir fare üzerinden, pek de naif biçimde anlatmak, Ahmet Büke'ye özgü bir marifet.

Ne diyorduk, Don Quijote de haksızlıkla, adaletsizlikle mücadele eder. Ahmet Büke'nin öykülerinde de bu eğilim vardır ama politik, propagandist öyküler yazmaz. Bir mahalle öyküsünde, mahallenin özgün karakterlerinin hikayelerinin, tercihlerinin bir anı gelir, toplumsal bir meselenin içinden geçiverir. Kışı geçirmek için kuru incir almaya giden kahramanımız, kendisini Tariş Olaylarının göbeğinde bulur. Açıkçası, hem hikaye anlatıp hem de bir meseleye işaret etmeyi başarması, Ahmet Büke'yi günümüz Türk öyküsünde ayrıcalıklı bir yere koyuyor. Diğer yandan Ahmet Büke, tüm o varoluşçu, bilinç akışına dayanan içe dönük öykü duraklarından ve kendi kuyruğunu ısırarak postmodern kurgu oyunlarından maada, bir hikaye evreni yaratması, hikaye anlatmaya inanması ve bunu başarması bakımından da şövalyelik payesini hak ediyor. ■

İNSAN KENDİNE DE İYİ GELİR
Ahmet Büke
On8 Kitap